

1:6-12 Attack of the Satan

1. Rabbi Abraham ibn Ezra to Job 1:6

הגאון רב סעדיה אמר כי השטן בן אדם היה מקנא באיוב... ואמר כי המלאכים אין להם קנאה והנה שכח "ויתיצב מלאך ד' בדרך לשטן לו"... ולבאר סוד אלה הדברים לא יכילם ספר, והמבין סוד מערכות הצבאות והשתנות המעשים כפי השתנות התנועות ידע עיקר השטן. והכלל שהוא מלאך.

Rav Saadia Gaon said that Satan was a person who was outraged by Job... he said that malachim do not experience outrage. He forgot Bamidbar 22:22, "And the malach of Gd stood in the path, to obstruct [//satan] him."... To explain the secret of such matters would be beyond the scope of a book; one who understands the arrangements of the heavenly host and the changes in events based on the changes in [celestial] movements will know the essence of the Satan. The principle is that this is a malach.

2. Satan Bamidbar 22:22; Zecharyah 3:1-2; Divrei haYamim I 22:1

3. Rev. William James Caldwell, *The Doctrine of Satan*, The Biblical World 41:1 (1913)

The Satan appears among the angels who form the council of heaven about the king on the throne. It is the duty of the Adversary to challenge and test the good. He is the enemy of sham and false pretensions. He reports for duty to the king and executes his will, and yet he is not a mere instrument; he is an intelligent servant who knows how to offer suggestions for a test-experiment, and he is jealous for the honor of Gd. There is no suggestion of a fallen angel filled with rebellion and hatred to Gd. Satan is a person more than functionally separate from Gd, but always under the divine will and powerless without the divine permission. He is a servant who knows how to disappear when his work is done. When Job's "friends" arrive there is no need for Satan.

4. Talmud, Bava Batra 16a

אמר ר"ל: הוא שטן הוא יצר הרע הוא מלאך המות

Reish Lakish said: He is Satan, he is the *yetzer hara*, he is the malach of death.

5. Rambam, Guide of the Perplexed 3:22

ולפי שתי הדעות, ר"ל אם היה או לא היה, הדברים ההם אשר בפתיחת הספר, ר"ל מאמר השטן ומאמר ד' אל השטן ומסור איוב בידו, כל זה משל בלא ספק לכל בעל דעת, אלא שהוא משל לא כשאר המשלים כולם, אבל משל שנתלו בו פליאות ודברים שהם כבשונו של עולם, והתבארו בו ספקות גדולות וגללו ממנו תעלומות שאין למעלה מהן

Within both views, meaning whether he existed or not, these words from the start of the book – the statements of the Satan and of Gd to the Satan, and placing Job into his hand – all of this is without doubt a parable, to anyone of intelligence. However, it is a parable unlike any other parable, a parable upon which marvelous matters depend, matters which are the secrets of the world, and in which great areas of doubt are explained, and the highest hidden matters are revealed.

6. Zohar Shemot pg. 32b

"ויהי היום" דא ראש השנה דקודשא בריך הוא קאים למידן עלמא, כגוונא דא (מלכים ב ד) "ויהי היום ויבא שמה", ההוא יומא יום טוב דראש השנה הוה. "ויבאו בני האלקים" אלין רברבין ממנן שליחן בעלמא לאשגחא בעובדין דבני נשא.

"And it was the day" – This is Rosh haShanah, when Gd stands in judgment of the world. It is like Melachim II 4, "And it was the day, and he came there," that day was the holiday of Rosh haShanah.

"And the *bnei ha'Elokim* came" – These are the mighty ones, appointed as agents in this world to watch human affairs.

7. Rambam, Guide of the Perplexed 3:22

לא אמר "ויבאו בני האלקים והשטן להתיצב על ד'", שאז היה נראה שמציאות הכל על יחס אחד ועל ערך אחד, אבל אמר "ויבאו בני האלקים להתיצב על ד' ויבא גם השטן בתוכם." וכיוצא בזה המאמר לא נאמר אלא במי שבא בלתי מכוון ולא מבוקש לעצמו, אבל כאשר באו מי שכיוון בואם בא זה בתוך הבאים.

It did not say, "And the *bnei ha'Elokim* and the Satan came to stand upon Gd," which would have indicated that all were in one relationship, as equals. Rather, it said, "And the *bnei ha'Elokim* came to stand upon Gd, and the Satan was also among them." Language like this is stated only regarding someone who was not intended or invited personally. When the intended parties came, he mixed into the group as well.

8. Amos Chacham, Daat Mikra to Job pg. 11

מסתבר, שהניסיון מובא בסיפור איוב לא כהצעת פתרון לשאלה, מפני מה יש צדיק ורע לו, אלא כהצעת דוגמה למציאות של צדיק ורע לו... ואמנם אין הניסיון נזכר עוד בספר... ובאמת, אין התשובה של 'ניסיון' מסלקת את כל הספקות, משום שאין אנו יכולים להבין, למה מנסה ד' את הצדיק, הלא כל הנסתר גלוי לפניו.

It would be logical to say that the test is brought in Job's story not as a suggested answer for the question of why righteous people suffer, but as a suggested example of the existence of righteous people who suffer... In truth, the test is not mentioned again in the book... In truth, the answer of "it's a test" does not remove all of the doubts, since we cannot understand why Gd tests the righteous – all secrets are revealed before Him!

9. Talmud, Sanhedrin 89b

"ויהי אחר הדברים האלה והאלקים נסה את אברהם." מאי "אחר"? אמר ר' יוחנן משום ר' יוסי בן זימרא, אחר דבריו של שטן, דכתיב, "ויגדל הילד ויגמל וגו'". אמר שטן לפני הקב"ה, רבש"ע! זקן זה חננתו למאה שנה פרי בטן, מכל סעודה שעשה לא היה לו תור אחד או גזול אחד להקריב לפניך? אמר לו, כלום עשה אלא בשביל בנו, אם אני אומר לו 'זבח את בנך לפני' מיד זובחו. מיד "והאלקים נסה את אברהם".

"And after these *devarim*, and Gd tested Avraham. (Bereishit 22:1)" What is "after"? Rabbi Yochanan cited Rabbi Yosi ben Zimra: After the words of the Satan.

It is written (Bereishit 21:8), "And the boy grew and was weaned". The Satan said before Gd, "Master of the Universe! You gave this old man a child at the age of one hundred, and from the entire feast he made he did not have one dove or pigeon to bring before You?"

Gd replied, "He did all this only for his son, and if I would tell him, 'Slaughter your son before Me,' he would do it immediately."

And immediately, "And Gd tested Avraham."

10. Talmud, Rosh haShanah 16a-b

למה תוקעין ומריעין כשהן יושבין, ותוקעין ומריעין כשהן עומדין? כדי לעררב השטן.

Why do we blow shofar when seated, and blow shofar [again] when standing? To muddle the Satan.

11. Rambam, Guide of the Perplexed 3:22

מבני אדם מי שלא יבהל ולא יסוב לבבו לאבדת הממון ויהיה נקל בעיניו, אבל ירעידהו דבר מות הבנים וימיתהו מדאגה, ומבני אדם גם כן מי שיסבול ולא יבהל ולא ילאה אפילו לאבדת הבנים, ואולם סבול המכאובים אין יכולת להרגיש עליו...

Some people will not be thrown and will not have their hearts swayed by loss of property, and this will be light in their eyes, but they will be shaken by the death of children, and it will kill them from anxiety. And some people will endure and not be thrown or weakened even at loss of children, but they will not have the ability to endure physical pain...

1:13-19 Satan destroys Iyov's life

12. Rabbi David Altschuler, Metzudat Dovid to Job 1:13

וכוונת השטן היה להקניט את איוב ביותר בחושבו הלא זה היום בבוקר העליתי עולות מספר כולם כמ"ש למעלה... ואם כן מנוקים המה מעון ומדוע אם כן מתו ובעבור זה ירבה לגדף:

The Satan's intent was to bait Job even further, as he would think, "Just this morning, I brought burnt offerings according to their number," as recorded above... and if so, they are innocent of sin! Why did they die? And so he would increase his blasphemy.